19/09/2020

Ο δημιουργός του εξώφυλλου του βιβλίου θρησκευτικών απαντά…

/ Επικαιρότητα

Την δική του απάντηση στις αντιδράσεις που προκάλεσε το εξώφυλο του νέου βιβλίου θρησκευτικών της Γ’ Γυμνασίου, δίνει ο δημιουργός του, καλλιτέχνης και αγιογράφος Μπάμπης Πυλαρινός. Υπενθυμίζεται ότι, τις τελευταίες ημέρες υπήρξαν διάφορες αναρτήσεις στα μέσα κοινωνικής δίκτυωσης αλλά και δημοσιεύματα, τα οποία έκαναν λόγο για την απεικόνιση ναού χωρίς σταυρό που μοιάζει με τέμενος, επιρρίπτοντας ευθύνες στην Διαρκή Ιερά Σύνοδο, η οποία στην τελευταία της συνεδρίαση ενέκρινε τα βιβλία αυτά.

“Για το συγκεκριμένο έργο εκφράστηκαν αντιρρήσεις σχετικά με τις ελικοειδείς απολήξεις που μοιάζουν με καπνό, που ξεκινούν από τις απολήξεις της σκεπής του καμπαναριού και του ναού, και κατευθύνονται προς τον ουρανό. Αυτή είναι μια σουρεαλιστική, ασυνείδητη, ζωγραφική κίνηση που έχει για μένα μεταφυσικό βάθος, σαν ένας τρόπος να επικοινωνήσεις με τον Θεό, κάτι σαν το θυμίαμα που ανεβαίνει στον ουρανό: «Κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν σου». Παρεξηγήθηκε και η αχνή παρουσία μιας μορφής που μπορεί να είναι μέρος του παραδείσου, αλλά μπορεί και να κρατάει μια απόσταση, να αισθάνεται αποκομμένη από τη «γιορτή». αναφέρει χαρακτηριστικά.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Θρησκευτικά

Η μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στον σύγχρονο κόσμο

Γ΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
«ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»

Διαβάστε την ανάρτηση του Μπάμπη Πυλαρινού στο Facebook

Είχα την τιμή το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων να επιλέξει έργα μου, τα οποία ήδη είχα ζωγραφίσει, για να κοσμήσουν τα εξώφυλλα των βιβλίων του μαθήματος των θρησκευτικών. Να διευκρινίσω ότι εργάζομαι ως αγιογράφος και εντυπωσιάστηκα, αλλά και χάρηκα, που επέλεξαν ζωγραφική και όχι κάποια αγιογραφία, και αυτό το είδα σαν μια προσπάθεια τρυφερής προσέγγισης των παιδιών.
Για το έργο του εξωφύλλου του βιβλίου της Γ΄ Γυμνασίου δημιουργήθηκαν ερωτήματα και αμφιβολίες. Σε αυτό παρουσιάζεται μια αφαιρετική εικόνα της αγαπημένης μου πατρίδας, του «γλυκού Τζάντε». Όλο το τοπίο είναι παραδείσιο παρά τα πεπτωκότα στοιχεία που το απαρτίζουν (αυτοκίνητα, δρόμοι, βάρκες κτλ.) Αυτή είναι η ουσία και θα έλεγα ο στόχος ή καλύτερα η αγωνία της ζωγραφικής μου: πώς εξαγιάζεται η φθορά; Πώς ο σκουπιδότοπος γίνεται ανθισμένος κήπος; Στο συγκεκριμένο έργο η παρουσία της εκκλησίας του Αγίου Διονυσίου εξαγιάζει το τοπίο με την προίκα του νησιού αυτού, και η προίκα αυτή είναι η συγγνώμη του Αγίου προς τον φονιά του αδελφού του. Η προίκα αυτή είναι ακριβή, και ευλογημένοι όσοι την έχουμε.
Για το συγκεκριμένο έργο εκφράστηκαν αντιρρήσεις σχετικά με τις ελικοειδείς απολήξεις που μοιάζουν με καπνό, που ξεκινούν από τις απολήξεις της σκεπής του καμπαναριού και του ναού, και κατευθύνονται προς τον ουρανό. Αυτή είναι μια σουρεαλιστική, ασυνείδητη, ζωγραφική κίνηση που έχει για μένα μεταφυσικό βάθος, σαν ένας τρόπος να επικοινωνήσεις με τον Θεό, κάτι σαν το θυμίαμα που ανεβαίνει στον ουρανό: «Κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν σου». Παρεξηγήθηκε και η αχνή παρουσία μιας μορφής που μπορεί να είναι μέρος του παραδείσου, αλλά μπορεί και να κρατάει μια απόσταση, να αισθάνεται αποκομμένη από τη «γιορτή».
Μην ξεχνάμε ότι έχουμε να κάνουμε με ένα έργο ζωγραφικής, δηλαδή ένα έργο τέχνης, και πρόκειται για μια συνομιλία του δημιουργού του έργου με το ασυνείδητό του, αλλά και με το ευρύτερο συλλογικό ασυνείδητο της κοινότητας στην οποία ανήκει.
Μπάμπης Πυλαρινός
17 Σεπτεμβρίου 2020